

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 191 (XXXV) — Nr. 705

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Mărți, 1 august 2023

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 58 din 28 februarie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, în ansamblul său	2–3
Decizia nr. 152 din 30 martie 2023 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.....	3–5
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
642. — Hotărâre privind aprobarea Programului național de dotare cu echipamente a cabinetelor medicilor de familie sau pentru cabinetele medicale asociate, a Programului național de dotare cu echipamente a cabinetelor de planificare familială, a Programului național de dotare cu echipamente a centrelor comunitare integrate, a Programului național de dotare cu unități mobile de terapie intensivă neonatală și a Programului național de dotare cu unități mobile de screening pentru cancer, precum și pentru modificarea unor acte normative.....	6–8
ACTE ALE INSTANȚELOR DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV	
Sentința civilă nr. 329 din 20 octombrie 2017 a Curții de Apel Cluj — Secția a III-a contencios administrativ și fiscal	9–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 58**

din 28 februarie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, în ansamblul său

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Irina Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de Alina Ana Sîrcă și Marius-Alin Brătulescu în Dosarul nr. 4.762/2/2021 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.863D/2022.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorii excepției de neconstituționalitate au depus la dosar note scrise în legătură cu excepția invocată, solicitând și judecarea cauzei în lipsă.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, având în vedere că se critică anumite aspecte care, în opinia autorilor excepției, ar trebui reglementate în actul normativ criticat, precum și lipsa de acțiune a legiuitorului, care nu pune în acord legea criticată cu anumite decizii ale Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 29 aprilie 2022, pronunțată în Dosarul nr. 4.762/2/2021, **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989**. Excepția a fost ridicată de Alina Ana Sîrcă și Marius-Alin Brătulescu într-o cauză având ca obiect soluționarea apelului declarat împotriva unei sentințe civile pronunțate în temeiul Legii nr. 10/2001.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că actul normativ criticat nu prevede nici sancțiuni și nici obligația instanțelor de judecată de aplicare a deciziilor Curții Constituționale sau ale Curții Europene a Drepturilor Omului, nu precizează sancțiuni pecuniare și compensații pe măsura prejudiciului cauzat beneficiarilor — moștenitori și nu prevede un termen rezonabil de aplicare a deciziilor Curții Constituționale sau a deciziilor Curții Europene a Drepturilor Omului ori un termen pentru „desființarea Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților”. De asemenea, se susține neconstituționalitatea legii deoarece nu a fost modificată

și completată în acord cu cele statuate în Decizia Curții Constituționale nr. 44 din 31 ianuarie 2017.

7. **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă** nu și-a exprimat opinia asupra excepției de neconstituționalitate, contrar dispozițiilor art. 29 alin. (4) din Legea nr. 47/1992.

8. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse de autorii excepției, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, în ansamblul său.

12. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, actul normativ criticat contravine dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 alin. (1) privind principiul egalității în drepturi, art. 44 alin. (1) referitor la dreptul de proprietate privată și art. 46 — *Dreptul la moștenire*.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că autorii acesteia susțin neconstituționalitatea Legii nr. 10/2001, în ansamblul ei, în esență, pentru faptul că actul normativ criticat nu prevede sancțiuni pentru autoritatea publică implicată, respectiv (Agenția Națională pentru Restituirea Proprietăților) chemată să soluționeze dosarele constituite în baza Legii nr. 10/2001 și a Legii nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013, și nici obligația instanțelor de judecată de a aplica deciziile Curții Constituționale sau ale Curții Europene a Drepturilor Omului, nu precizează sancțiuni pecuniare și compensații pe măsura prejudiciului cauzat beneficiarilor — moștenitori și nu prevede un termen rezonabil de aplicare a deciziilor Curții Constituționale sau a deciziilor Curții Europene a Drepturilor Omului ori un termen pentru „desființarea Autorității Naționale pentru Restituirea Proprietăților”. De asemenea, se susține neconstituționalitatea legii deoarece nu a fost modificată și completată în acord cu cele statuate în Decizia Curții Constituționale nr. 44 din 31 ianuarie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 28 martie 2017.

14. Curtea reține că susținerile formulate în motivarea excepției nu reprezintă o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci, dimpotrivă, acestea tind spre o completare a legii criticate. Or, Curtea a statuat că o asemenea solicitare nu intră în competența de soluționare a instanței de contencios constituțional, care, conform art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, „se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”.

15. Astfel, motivarea excepției vizează, în realitate, o omisiune de reglementare, fără relevanță constituțională, care, în temeiul art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, nu poate fi suplinită în cadrul controlului de constituționalitate, dat fiind faptul că, în temeiul art. 61 alin. (1) din Constituție, modificarea

sau completarea normelor juridice sunt atribuții exclusive ale Parlamentului (cu privire la relevanța constituțională a omisiunii legislative, a se vedea și Decizia nr. 503 din 20 aprilie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 353 din 28 mai 2010, Decizia nr. 107 din 27 februarie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 318 din 30 aprilie 2014, Decizia nr. 308 din 12 mai 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 585 din 2 august 2016, paragraful 41, sau Decizia nr. 392 din 6 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 504 din 30 iunie 2017, paragraful 55, prin care Curtea a statuat că „omisiunea și imprecizia legislativă sunt cele care generează încălcarea dreptului fundamental pretins a fi încălcat”).

16. Prin urmare, având în vedere prevederile art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, excepția de neconstituționalitate urmează să fie respinsă ca inadmisibilă.

17. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a Legii nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, în ansamblul său, excepție ridicată de Alina Ana Sîrcă și Marius-Alin Brătulescu în Dosarul nr. 4.762/2/2021 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 28 februarie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Irina Loredana Gulie

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 152

din 30 martie 2023

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scântei	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Patricia-Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice. Excepția a fost ridicată de Romeo-Dominic Danciu, prin curator Iuliana Danciu, în Dosarul

nr. 234/95/2019 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.761D/2019.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 23 septembrie 2019, pronunțată în Dosarul nr. 234/95/2019, **Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice.** Excepția a fost ridicată de Romeo-Dominic Danciu, prin curator

Luliana Danciu, într-o cauză privind soluționarea contestației formulate împotriva deciziei prin care s-a respins acordarea pensiei de invaliditate.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile de lege criticate creează o discriminare, contrară prevederilor art. 16 alin. (1) din Constituție, între persoane cu handicap care și-au pierdut total sau cel puțin jumătate din capacitatea de muncă și care au fost diagnosticate cu schizofrenie și cele care, așa cum este cazul autorului excepției, au fost diagnosticate cu oligofrenie. Se arată că oligofrenia și schizofrenia se aseamănă foarte mult, în ambele cazuri fiind afectate facultățile psihice și se pierde contactul cu realitatea, deosebirea între acestea fiind faptul că în cazul oligofreniei rămânerea în urmă a facultăților psihice are loc de la naștere. Și într-un caz și în celălalt, persoanele diagnosticate cu schizofrenie sau oligofrenie sunt persoane cu handicap care necesită protecție socială din partea statului.

6. În continuare se arată că, solicitând acordarea pensiei de invaliditate, această cerere a fost respinsă, invocându-se dispozițiile art. 73 din Legea nr. 263/2010, potrivit cărora persoanele care și-au pierdut capacitatea de muncă din cauza unor boli obișnuite sau a unor accidente care nu au legătură cu munca beneficiază de pensie de invaliditate, dacă au realizat, în condițiile legii, stagiul de cotizare.

7. Se precizează că autorul excepției nu este o persoană care a pierdut capacitatea de muncă în timpul vieții, ci s-a născut fără capacitatea de muncă. Or, o astfel de persoană nu poate realiza stagiul de cotizare.

8. Se mai arată că, în vederea realizării unui stagiul de cotizare necesar obținerii pensiei de invaliditate, curatorul autorului excepției a dorit să încheie un contract de asigurare pentru acesta din urmă, însă casa de pensii a respins această cerere, pentru că autorul excepției nu are capacitate de muncă.

9. Curtea de Apel Craiova — Secția I civilă arată că legiuitorul are libertatea de a stabili drepturile de asigurări sociale convenite, condițiile și criteriile de acordare a acestora, modul de calcul și cuantumul lor valoric, în raport cu posibilitățile create prin resursele financiare disponibile, și să le modifice în concordanță cu schimbările ce se produc în resursele economico-financiare. În acest sens invocă deciziile Curții Constituționale nr. 820 din 9 noiembrie 2006 și nr. 680 din 26 iunie 2012. Arată și că principiul egalității în fața legii și a autorităților publice presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. Invocă Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994. Aplicând aceste principii în cauză, instanța de judecată observă că, în cazul pensiei de invaliditate, legea prevede doar ipoteza pierderii capacității de muncă, excluzând situația persoanelor care din cauza unor malformații congenitale nu pot realiza nici stagiul de cotizare minim de o zi necesar pentru acordarea pensiei de invaliditate în temeiul art. 73 din Legea nr. 263/2010. În raport cu situația dată, aceste persoane lipsite de capacitate de muncă din cauza malformațiilor congenitale ar trebui să beneficieze de aceleași dispoziții precum cele ale art. 74 din lege, potrivit cărora au dreptul la pensie de invaliditate, indiferent de stagiul de cotizare realizat, persoanele prevăzute la art. 68 alin. (1) lit. a) și b), alin. (2), (3) și (4), cu atât mai mult cu cât în cazul afecțiunilor psihice nu poate fi individualizată într-o manieră rezonabilă și general acceptabilă numai schizofrenia ca având aptitudinea de a atrage tratamentul legal.

10. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

11. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

12. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

13. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 68 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 852 din 20 decembrie 2010, cu modificările și completările ulterioare. Dispozițiile de lege criticate au următoarea redactare: „(1) Pensia de invaliditate se cuvine persoanelor care nu au împlinit vârsta standard de pensionare prevăzută în anexa nr. 5 și care și-au pierdut total sau cel puțin jumătate din capacitatea de muncă, din cauza: [...] b) neoplaziilor, schizofreniei și SIDA;”.

14. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor din Constituție cuprinse în art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi a cetățenilor.

15. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în esență, critica dispozițiilor art. 68 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 263/2010 pornește de la premisa că acestea stabilesc un tratament diferit, mai favorabil, pentru persoanele aflate în ipoteza acestui text de lege în raport cu persoanele aflate în ipoteza art. 68 alin. (1) lit. c) din aceeași lege. Dispozițiile art. 68 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 263/2010 se referă la acordarea pensiei de invaliditate persoanelor care și-au pierdut capacitatea de muncă din cauza neoplaziilor, schizofreniei și SIDA, în timp ce dispozițiile art. 68 alin. (1) lit. c) se referă la persoanele care au pierdut capacitatea de muncă din cauza bolilor obișnuite și accidentelor care nu au legătură cu munca.

16. În mod concret, autorul excepției compară situația persoanelor cu schizofrenie cu situația sa, persoană diagnosticată cu oligofrenie încă de la naștere.

17. În opinia autorului excepției, diferența de tratament ar decurge din faptul că dispozițiile art. 74 din Legea nr. 263/2010, stabilind condițiile în care au dreptul la pensie de invaliditate persoanele aflate în ipoteza art. 68 alin. (1) lit. b) din aceeași lege, prevăd că acest drept se acordă „indiferent de stagiul de cotizare realizat”, în timp ce dispozițiile art. 73 din Legea nr. 263/2010 prevăd că persoanele care și-au pierdut capacitatea de muncă din cauza unor boli obișnuite sau a unor accidente care nu au legătură cu munca beneficiază de pensie de invaliditate, dacă au realizat, în condițiile legii, stagiul de cotizare.

18. Prin urmare, autorul excepției consideră că persoanele cu schizofrenie ar putea obține dreptul la pensie de invaliditate fără a realiza stagiul de cotizare, în timp ce persoanele care s-au născut cu o boală asemănătoare, așa cum este cazul său, sunt obligate să realizeze un stagiul de cotizare.

19. Față de aceste critici, Curtea reține că dispozițiile art. 74 din Legea nr. 263/2010, prevăzând dreptul la pensie de invaliditate „indiferent de stagiul de cotizare realizat”, nu pot fi

interpretate în sensul excluderii totale a cerinței existenței unui stagiul de cotizare, așa cum susține autorul excepției, ci, având în vedere caracterul imprevizibil și deosebit de grav al situațiilor avute în vedere, care duc la pierderea capacității de muncă, textul de lege exclude condiția referitoare la necesitatea unei anumite durate a stagiului de cotizare necesar ori a vârstei la care se poate acorda dreptul la pensie de invaliditate. Curtea amintește că, potrivit art. 2 lit. c) din Legea nr. 263/2010, unul dintre principiile de bază ale sistemului unitar de pensii publice îl constituie principiul contributivității, conform căruia fondurile de asigurări sociale se constituie pe baza contribuțiilor datorate de persoanele fizice și juridice participante la sistemul public de pensii, drepturile de asigurări sociale cuvenindu-se în temeiul contribuțiilor de asigurări sociale plătite. Pensia de invaliditate, nefiind un drept de asistență socială, ci un drept de asigurare socială, este întemeiată pe principiul contributivității.

20. Prin urmare, Curtea constată că, în realitate, tratamentul juridic diferit criticat de autorul excepției decurge dintr-o eronată interpretare a dispozițiilor art. 74 din Legea nr. 263/2010 în raport cu dispozițiile actuale ale art. 73 din aceeași lege.

21. Cât privește critica referitoare la imposibilitatea persoanelor aflate în ipoteza autorului excepției — respectiv persoane care s-au născut fără capacitate de muncă — de a obține o pensie de invaliditate, întrucât nu pot, din cauza bolii pe care o au, să realizeze un stagiul de cotizare, Curtea reține că pensia de invaliditate este concepută ca o contraprestație a sistemului public de pensii pentru persoanele care și-au pierdut capacitatea de muncă. Ipoteza vizată de legiuitor are în vedere intervenirea unei cauze imprevizibile, invalidante care împiedică persoana să mai muncească după ce aceasta a început să desfășoare o activitate profesională și să cotizeze la sistemul public de pensii. Pierderea totală sau cel puțin a jumătate din capacitatea de muncă din cauza situațiilor enumerate la art. 68 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 263/2010 este un eveniment aleatoriu ce nu poate fi controlat de persoana în cauză și de aceea justifică acordarea pensiei de invaliditate indiferent de stagiul de cotizare realizat.

26. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Romeo-Dominic Danciu, prin curator Iuliana Danciu, în Dosarul nr. 234/95/2019 al Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și constată că dispozițiile art. 68 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 263/2010 privind sistemul unitar de pensii publice sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Craiova — Secția I civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 30 martie 2023.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Patricia-Marilena Ionea

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind aprobarea Programului național de dotare cu echipamente a cabinetelor medicilor de familie sau pentru cabinetele medicale asociate, a Programului național de dotare cu echipamente a cabinetelor de planificare familială, a Programului național de dotare cu echipamente a centrelor comunitare integrate, a Programului național de dotare cu unități mobile de terapie intensivă neonatală și a Programului național de dotare cu unități mobile de screening pentru cancer, precum și pentru modificarea unor acte normative

Având în vedere prevederile Regulamentului (UE) 2021/241 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 februarie 2021 de instituire a Mecanismului de redresare și reziliență, ale Deciziei de punere în aplicare a Consiliului din 3 noiembrie 2021 de aprobare a evaluării planului de redresare și reziliență al României, ale Regulamentului (UE, Euratom) 2018/1.046 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 iulie 2018 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii, de modificare a Regulamentelor (UE) nr. 1.296/2013, (UE) nr. 1.301/2013, (UE) nr. 1.303/2013, (UE) nr. 1.304/2013, (UE) nr. 1.309/2013, (UE) nr. 1.316/2013, (UE) nr. 223/2014, (UE) nr. 283/2014 și a Deciziei nr. 541/2014/UE și de abrogare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012, ale Regulamentului (UE) 2020/2.094 al Consiliului din 14 decembrie 2020 de instituire a unui instrument de redresare al Uniunii Europene pentru a sprijini redresarea în urma crizei provocate de COVID-19, ale Regulamentului (UE) 2021/240 al Parlamentului European și al Consiliului din 10 februarie 2021 de instituire a unui Instrument de sprijin tehnic, precum și ale Acordului privind contribuția financiară și Acordului de împrumut, încheiate în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență pentru finanțarea Planului național de redresare și reziliență al României, denumit în continuare *PNRR*, ținând cont de prevederile art. 3 lit. k) din Normele metodologice de aplicare a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 46/2018 privind înființarea, organizarea și funcționarea Oficiului Național pentru Achiziții Centralizate și pentru modificarea anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 502/2018, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 119/2019, în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — (1) În vederea achiziționării de echipamente și/sau dotări pentru cabinetele medicilor de familie sau pentru cabinetele medicale asociate, în calitate de beneficiari ai contractelor de finanțare în cadrul componentei 12 — Sănătate, investiția: I1.1. Cabinete ale medicilor de familie sau pentru cabinetele medicale asociate, pentru dezvoltarea asistenței medicale primare în România — 3.000 de unități, se aprobă Programul național de dotare cu echipamente a cabinetelor medicilor de familie sau pentru cabinetele medicale asociate. Programul se derulează la nivelul Ministerului Sănătății și se implementează în vederea îndeplinirii țintelor și jaloanelor din cadrul investiției: I1.1. Cabinete ale medicilor de familie sau pentru cabinetele medicale asociate, aferentă componentei 12 — Sănătate din cadrul PNRR.

(2) În vederea achiziționării de echipamente și/sau dotări necesare cabinetelor de planificare familială, în calitate de beneficiari ai contractelor de finanțare în cadrul componentei 12 — Sănătate, investiția: I1.5. Cabinete de planificare familială — 119 unități, se aprobă Programul național de dotare cu echipamente a cabinetelor de planificare familială. Programul se derulează la nivelul Ministerului Sănătății și se implementează în vederea îndeplinirii țintelor și jaloanelor din cadrul investiției: I1.5. Cabinete de planificare familială, aferentă componentei 12 — Sănătate din cadrul PNRR.

(3) În vederea achiziționării de echipamente și/sau dotări necesare centrelor comunitare integrate, în calitate de beneficiari ai contractelor de finanțare în cadrul componentei 12 — Sănătate, investiția: I1.4. Centre comunitare integrate — 200 de unități, se aprobă Programul național de dotare cu echipamente a centrelor comunitare integrate. Programul se derulează la nivelul Ministerului Sănătății și se implementează în vederea îndeplinirii țintelor și jaloanelor din cadrul investiției: I1.4. Centre comunitare integrate, aferentă componentei 12 — Sănătate din cadrul PNRR.

(4) În vederea achiziționării a 12 unități mobile de terapie intensivă neonatală, repartizate pe regiuni către unități sanitare spitalicești nivel 3, spitale de pediatrie, spitale aflate în subordinea Academiei Române ce au în componență clinici universitare coordonatoare de rezidențiat neonatologie sau secții de neonatologie cu personal medical ce deține experiența în transportul pacientului critic neonatal, pentru asigurarea transportului medicalizat de înaltă calitate pentru pacienții nou-născuți aflați în stare critică, în calitate de beneficiari ai contractelor de finanțare în cadrul componentei 12 — Sănătate, investiția: I2.3. Secții de terapie intensivă pentru nou-născuți, se aprobă Programul național de dotare cu unități mobile de terapie intensivă neonatală. Programul se derulează la nivelul Ministerului Sănătății și se implementează în vederea îndeplinirii țintelor și jaloanelor din cadrul investiției: I2.3. Secții de terapie intensivă pentru nou-născuți, aferentă componentei 12 — Sănătate din cadrul PNRR.

(5) În vederea achiziționării de unități mobile de screening pentru cancer, repartizate centrelor regionale care derulează în acest moment activități de screening cervical și care au deja expertiză în astfel de activități, în vederea diagnosticării precoce a cancerului cervical și mamar, în calitate de beneficiari ai contractelor de finanțare în cadrul componentei 12 — Sănătate, investiția: I1.2. Unități medicale mobile — 10 unități, se aprobă Programul național de dotare cu unități mobile de screening pentru cancer. Programul se derulează la nivelul Ministerului Sănătății și se implementează în vederea îndeplinirii țintelor și jaloanelor din cadrul investiției: I1.2. Unități medicale mobile, aferentă componentei 12 — Sănătate din cadrul PNRR.

Art. II. — (1) Finanțarea programelor prevăzute la art. I este asigurată prin bugetul Ministerului Sănătății, din fondurile alocate pentru România în cadrul Mecanismului de redresare și reziliență, aprobat prin Regulamentul (UE) 2021/241 al Parlamentului European și al Consiliului, componenta 12 — Sănătate, investiția: I1.1. Cabinete ale medicilor de familie sau

pentru cabinetele medicale asociate, investiția: I1.5. Cabinete de planificare familială, investiția: I1.4. Centre comunitare integrate, investiția: I2.3. Secții de terapie intensivă pentru nou-născuți și investiția: I1.2. Unități medicale mobile.

(2) În sensul prezentei hotărâri și conform Deciziei de punere în aplicare a Consiliului din 3 noiembrie 2021 de aprobare a evaluării Planului de redresare și reziliență al României, prin *echipamente* și/sau *dotări* se înțeleg bunurile necesar a fi achiziționate în cadrul componentei C12 — Sănătate, investiția: I1.1. Cabinete ale medicilor de familie sau pentru cabinetele medicale asociate, investiția: I1.5. Cabinete de planificare familială, investiția: I1.4. Centre comunitare integrate, investiția: I2.3. Secții de terapie intensivă pentru nou-născuți și investiția: I1.2. Unități medicale mobile, prevăzute la art. I, incluse în anexele ghidurilor specifice.

Art. III. — (1) Organizarea procedurilor de achiziție pentru echipamentele prevăzute la art. I se realizează la solicitarea Ministerului Sănătății, în baza fundamentării necesarului, de către Oficiul Național pentru Achiziții Centralizate, denumit în continuare ONAC, și se finalizează prin încheierea de acorduri-cadru, în numele și pentru Ministerul Sănătății.

(2) Ministerul Sănătății pune la dispoziția ONAC centralizatorul cu necesitățile colectate pentru fiecare beneficiar (inclusiv datele de identificare și adresele de livrare), respectiv cantitatea minimă și maximă estimată pentru acordul-cadru, precum și cantitatea pentru cel mai mic și pentru cel mai mare contract subsecvent, durata acordului-cadru, valoarea estimată pentru fiecare produs în parte, specificațiile tehnice, caietul de sarcini, precum și specialiștii care vor acorda suport tehnic pe toată durata procesului de achiziție, precum și persoanele care vor face parte din comisiile de evaluare, în termen de maximum 10 zile lucrătoare de la solicitarea ONAC.

(3) Specialiștii prevăzuți la alin. (2) sunt desemnați de către Ministerul Sănătății și transmit informațiile solicitate în termenele solicitate de către ONAC.

(4) În cazul în care acordul-cadru centralizat este încheiat cu mai mulți operatori economici, iar contractele subsecvente urmează să fie atribuite prin reluarea competiției, ONAC reia competiția între operatorii economici semnatai ai acordului-cadru, potrivit prevederilor art. 110 din Normele metodologice de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractului de achiziție publică/acordului-cadru din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 395/2016, cu modificările și completările ulterioare.

(5) ONAC pune la dispoziția Ministerului Sănătății acordurile-cadru atribuite, în termen de 5 zile lucrătoare de la semnare.

(6) Monitorizarea acordurilor-cadru pentru achizițiile prevăzute la art. I se realizează de către ONAC.

(7) Monitorizarea încheierii contractelor subsecvente pentru achizițiile prevăzute la art. I, de furnizare echipamente pentru beneficiarii cererilor de finanțare aprobate, se realizează de către Ministerul Sănătății.

(8) Pentru respectarea prevederilor alin. (6), Ministerul Sănătății pune la dispoziția ONAC un tabel centralizator cu informații actualizate privind contractele subsecvente încheiate, în termen de 10 zile lucrătoare de la încheierea fiecărui trimestru. Ministerul Sănătății transmite către ONAC, în format electronic, documentul constatator emis conform prevederilor art. 166 alin. (5) din normele metodologice, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 395/2016, cu modificările și completările ulterioare, în termen de maximum 40 de zile de la data emiterii documentului constatator.

(9) În vederea îndeplinirii atribuțiilor ONAC, se suplimentează cu 9 posturi numărul maxim de posturi prevăzut la art. 4 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 502/2018 privind organizarea și funcționarea Oficiului Național pentru Achiziții Centralizate și pentru modificarea și completarea unor acte normative, cu modificările ulterioare.

Art. IV. — Ministerul Sănătății, în calitate de coordonator de reforme și investiții pentru componenta 12 — Sănătate, investiția: I1.1. Cabinete ale medicilor de familie sau pentru cabinetele medicale asociate, investiția: I1.5. Cabinete de planificare familială, investiția: I1.4. Centre comunitare integrate, investiția: I2.3. Secții de terapie intensivă pentru nou-născuți și investiția: I1.2. Unități medicale mobile prevăzute la art. I alin. (1)—(5), încheie în condițiile legii contracte subsecvente care se atribuie în executarea acordurilor-cadru încheiate de ONAC, prevăzute la art. III alin. (1). Lista cu echipamentele/dotările și modul de livrare către beneficiarii finali ai contractelor de finanțare pentru programele prin care este asigurată achiziția de echipamente/dotări se aprobă prin ordin al ministrului sănătății.

Art. V. — Hotărârea Guvernului nr. 502/2018 privind organizarea și funcționarea Oficiului Național pentru Achiziții Centralizate și pentru modificarea și completarea unor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 614 din 17 iulie 2018, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 4, alineatul (4) va avea următorul cuprins:

„(4) Numărul maxim de posturi al ONAC este de 52, exclusiv demnitarul.”

2. Anexa nr. 1 se modifică și se înlocuiește cu anexa la prezenta hotărâre.

Art. VI. — Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 52 din 28 ianuarie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 7, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Numărul maxim de posturi pentru aparatul propriu al Ministerului Finanțelor este de 1.998, exclusiv demnitarilor.”

2. La anexa nr. 1, nota privind numărul maxim de posturi va avea următorul cuprins:

„Numărul maxim de posturi = 1.998 (exclusiv demnitarilor).”

3. La anexa nr. 2, la litera A punctul I, subpunctele 1, 2 și 5 vor avea următorul cuprins:

„1. Agenția Națională de Administrare Fiscală	22.241 ¹⁾)
2. Oficiul Național pentru Achiziții Centralizate	52 ²⁾)
.....	
5. Autoritatea Vamală Română	3.090 ⁵⁾)”

Art. VII. — Hotărârea Guvernului nr. 520/2013 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 473 din 30 iulie 2013, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 9, alineatul (6) va avea următorul cuprins:

„(6) Numărul maxim de posturi pentru aparatul propriu al Agenției și structuri subordonate este de 22.241, inclusiv președintele, vicepreședinții și posturile aferente cabinetelor demnitarilor.”

2. La anexa nr. 1, nota privind numărul maxim de posturi va avea următorul cuprins:

„Numărul maxim de posturi: 22.241 posturi (inclusiv președintele, vicepreședinții și posturile aferente cabinetelor demnitarilor).”

Art. VIII. — Hotărârea Guvernului nr. 237/2022 privind organizarea și funcționarea Autorității Vamale Române și pentru modificarea pct. 1 de la lit. C din cadrul anexei nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 791/2009 privind condițiile pentru certificarea

aeroporturilor civile internaționale sau deschise traficului aerian internațional, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 167 din 18 februarie 2022, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. La articolul 10, alineatul (8) va avea următorul cuprins:

„(8) Numărul maxim de posturi pentru aparatul central al Autorității și structurile teritoriale este de 3.090, inclusiv

președintele, vicepreședintele și posturile aferente cabinetelor demnitarilor.”

2. La anexa nr. 2, nota privind numărul maxim de posturi va avea următorul cuprins:

„Numărul maxim de posturi: 3.090 de posturi (inclusiv președintele, vicepreședintele și posturile aferente cabinetelor demnitarilor)”.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOLACU

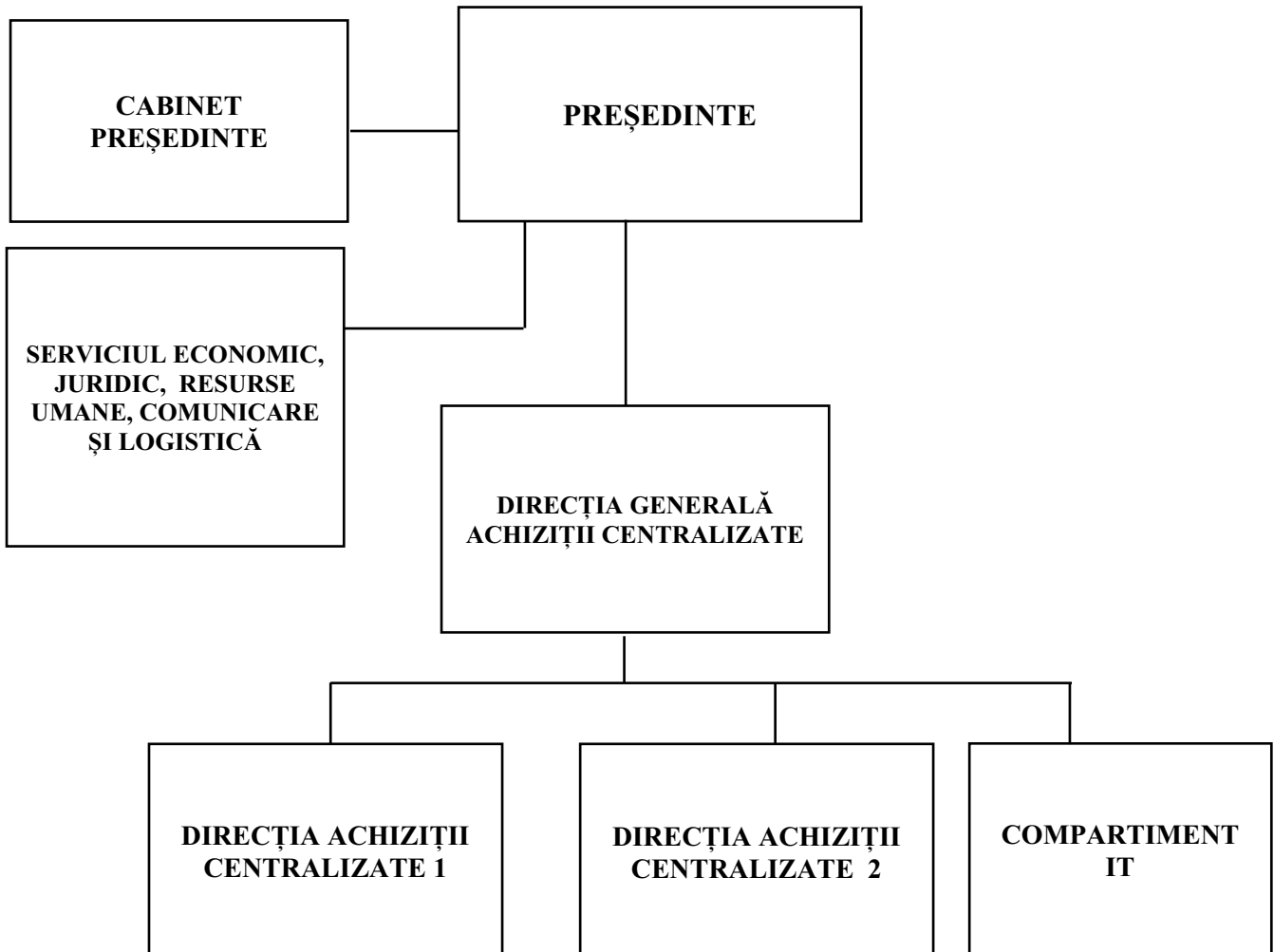
Contrasemnează:
p. Viceprim-ministru,
Mihaela-Ioana Kaitor,
secretar de stat
Ministrul sănătății,
Alexandru Răfăla
Ministrul finanțelor,
Marcel-Ioan Boloș
Ministrul investițiilor și proiectelor europene,
Adrian Căciu
Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,
Adrian-Ioan Veștea

București, 27 iulie 2023.
Nr. 642.

ANEXĂ)*
(Anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 502/2018)

**STRUCTURA ORGANIZATORICĂ
a Oficiului Național pentru Achiziții Centralizate**

Numărul maxim de posturi = 52 (exclusiv demnitarul)

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

ACTE ALE INSTANTELOR DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV

CURTEA DE APEL CLUJ

SECȚIA A III-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 329**Ședința publică din 20 octombrie 2017**

Dosar nr. 315/33/2017

Instanța constituită din:

Președinte — Alexandrina Amalia Marin

Grefier — Mărioara Varadi-Goia

Pe rol fiind pronunțarea hotărârii în cauza civilă privind acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamantul XXXX XXXX, în contradictoriu cu pârâțul Ministerul Educației Naționale, având ca obiect anulare act administrativ cu caracter normativ OMEN nr. 3.192/6.02.2017 [modificarea Ordinului MECTS nr. 5.549/6.10.2011 — sintagma prevăzută la art. 21 alin. (2)].

La apelul nominal, făcut în ședință publică, se constată lipsa părților.

Procedura este îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, după care se constată că mersul dezbaterilor și susținerile părților au fost consemnate în încheierea de ședință din data de 6 octombrie 2017, încheiere care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

CURTEA,

Prin acțiunea civilă înregistrată pe rolul Curții de Apel Cluj la data de 10.04.2017, reclamantul XXXX XXXX a formulat în contradictoriu cu Ministrul Educației Naționale, solicitând anularea OMEN nr. 3.192/6.02.2017; modificarea alin. (2) din art. 21 din OMECTS nr. 5.549/6.10.2011, în sensul eliminării sintagmei „persoana care a fost condamnată pentru săvârșirea unei infracțiuni” sau al înlocuirii conjuncției „sau” cu „și”; obligarea pârâțului la plata cheltuielilor de judecată ocazionate de prezentul demers judiciar.

I. *Aspecte de fapt*

În perioada 2012—2014 reclamantul a ocupat funcția de director învățământ la Clubul Copiilor Sighetu Marmăției. În data de 25 iunie 2014 a demisionat din funcția de director, suferind o condamnare penală — Decizia penală nr. (...), pronunțată de Curtea de Apel Cluj în Dosarul nr. (...), condamnare cu suspendare condiționată a executării pedepsei pe durata unui termen de încercare de 3 ani.

În decursul anului 2016 a participat la concursul organizat pentru ocuparea funcțiilor vacante de director și director adjunct din unitățile de învățământ preuniversitar din județul Maramureș în cadrul Palatului Copiilor Baia Mare, acesta desfășurându-se în perioada 13 septembrie—16 decembrie 2016.

Reclamantul a fost declarat promovat, prin Decizia nr. 3.785/2016 a inspectorului școlar general al Inspectoratului Școlar Județean Maramureș, atestându-se definitiv numirea sa ca director la Palatul Copiilor Baia Mare, pe o perioadă de 4 ani, începând cu data de 9.01.2017. „Precizez că subsemnatul am avut un singur contracandidat pentru postul respectiv, pe doamna XXXX XXXX”, însă în urma punctajului mai mare obținut a reușit să își asigure ocuparea postului, obținând din nou funcția de director în mod legal.

Apartenența la corpul de experți în management educațional este o condiție sine qua non pentru ocuparea funcției de director, condiție pe care a îndeplinit-o la momentul participării la concurs.

Cu toate acestea, în data de 6.02.2017 reclamantul a fost exclus din corpul experților în urma unor sesizări către Inspectoratul Școlar Maramureș.

Astfel, prin OMEN nr. 3.192/6.02.2017, poziția cu nr. 385 pe care o ocupam în Registrul național al experților în management educațional aferent județului Maramureș a fost radiată, fără a mi se conferi dreptul la reînscrisere.

Anterior emiterii OMEN nr. 3.192/6.02.2017 a formulat o plângere prealabilă înregistrată cu nr. 15.218 către Ministerul Educației Naționale cu scopul de a clarifica formularea vagă a textului din art. 21 alin. (2) al Ordinului MECTS nr. 5.549/6.10.2011, potrivit căruia „Persoana care a fost condamnată pentru săvârșirea unei infracțiuni sau a fost lipsită de dreptul de a ocupa un post didactic prin hotărâre judecătorească definitivă de condamnare penală va fi exclusă din Registrul național al experților în management educațional, fără drept de reînscrisere”.

Ulterior, la data de 10.02.2017 a formulat o cerere de suspendare cu privire la sintagma „condamnată pentru săvârșirea unei infracțiuni” din același ordin. Mai mult, a formulat o nouă plângere prealabilă cu nr. 139/10.02.2017, având ca obiect revocarea în totalitate a OMEN nr. 3.192/6.02.2017.

III. *Motive de drept*1. Încălcarea principiului securității raporturilor juridice

În primul rând, Registrul național al experților în management educațional poate fi reactualizat, conform art. 22 din Ordinul MECTS nr. 5.549/6.10.2011, în perioada 1—30 septembrie: „în vederea reactualizării Registrului național al experților în management educațional, inspectoratul școlar va transmite anual, în perioada 1—30 septembrie, Direcției generale management resurse umane și rețea școlară din cadrul Ministerului Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului modificările survenite în datele/statutul cadrelor didactice din județ/municipiul București, membre ale corpului național de experți în management educațional.”

Data emiterii OMEN nr. 3.192/6.02.2017, prin care subsemnatul am fost exclus din funcție, 6.02.2017, nu este în conformitate cu prevederea amintită, neputându-se observa instituirea unei situații derogatorii. Evident, excluderea din funcție a subsemnatului reprezintă o derogare de la prevederea amintită.

Prin emiterea OMEN nr. 3.192/6.02.2017 se încalcă principiul securității juridice, autoritatea emitentă deturnându-și puterea, destabilizând raportul existent „între subsemnat și aceasta”. Prin nerespectarea acestei reglementări, încrederea legitimă a particularului în norma imperativă este destabilizată, la rândul ei prevederea fiind lipsită de caracterul previzibilității. Excesul de putere cu care a acționat în exercitarea atribuțiilor sale a condus la emiterea unui act administrativ vătămător, fiind lipsit de prezumția de legalitate. Aneantizarea legalității actului este o consecință a încălcării normei imperative, regăsită în cuprinsul art. 22 din Ordinul MECTS nr. 5.549/6.10.2011, motiv pentru care considerăm că actul în cauză trebuie anulat. Mai mult decât atât, în răspunsul la plângerea prealabilă formulată de subsemnatul cu privire la OMEN nr. 3.192/6.02.2017 ni se aduce

la cunoștință faptul că această prevedere din art. 22 cu privire la reactualizarea registrului are în vedere ieșirile din sistem (pensionare, renunțare, deces etc.) sau pretransfer în alt județ, care de obicei operează la începutul următorului an școlar. Având în vedere acest fapt, lipsa previzibilității normei este întărită prin faptul că aceasta nu prevede expres situațiile cu privire la care am fost informați ulterior.

În al doilea rând, aspect ce l-a invocat atât la formularea plângerii prealabile, cât și la cererea de suspendare privind sintagma „condamnată pentru săvârșirea unei infracțiuni” este faptul că unele dintre exigențele principiului securității raporturilor juridice sunt tocmai claritatea și precizia dreptului, exigențe care au fost încălcate în speța de față. Art. 21 alin. (2) din OMECTS nr. 5.549/6.10.2011 prevede că „Persoana care a fost condamnată pentru săvârșirea unei infracțiuni sau a fost lipsită de dreptul de a ocupa un post didactic prin hotărâre judecătorească definitivă de condamnare penală va fi exclusă din Registrul național al experților în management educațional, fără drept de reînscrisere”.

Claritatea și precizia la care facem referire au în vedere faptul că normele juridice trebuie să fie exacte, fără formulări ambigue, astfel încât persoana interesată să poată fi în măsură a cunoaște regula de drept. Așadar, prima teză a alineatului face referire la o infracțiune oarecare, lăsând fără eficiență restul textului, creând ambiguitate și neclaritate. „În forma actuală a normei, dacă subsemnatul aș comite cea mai ușoară infracțiune, care nu are legătură cu sistemul educațional sau chiar o infracțiune din culpă, aș fi automat exclus din Registrul național al experților în management educațional.”

Art. 23 alin. (1) din Constituția României consacră inviolabilitatea libertății individuale și a siguranței persoanei, acest drept referindu-se nu doar la siguranța fizică, ci și la siguranța raporturilor juridice. Prezenta dispoziție din OMECTS nr. 5.549/6.10.2011 este în contradicție și cu prevederile art. 8 și 36 ale Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, care indică că un text de lege trebuie să fie formulat clar, fluent, inteligibil și să excludă orice echivoc, respectând totodată și prevederile constituționale.

Mai mult decât atât, jurisprudența europeană este îndreptată în acest sens: orice act care produce efecte juridice trebuie să fie clar, precis și adus la cunoștința celui interesat în așa fel încât să poată cunoaște cu certitudine momentul de la care acel act există și începe să își producă efectele juridice. Exigență recunoscută la nivel comunitar, principiul securității raporturilor juridice are valoare supraconstituțională, impunând ca regulile de drept ale statelor membre să fie formulate într-un mod neechivoc care să permită persoanelor interesate să își cunoască drepturile și obligațiile într-o manieră clară și precisă, iar jurisdicțiilor naționale să le asigure respectarea.

Chiar și în dreptul intern, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 282/2014, a stabilit că nerespectarea normelor de tehnică legislativă determină apariția unor situații de incoerență și instabilitate, contrare principiului securității juridice în componenta sa referitoare la claritatea și previzibilitatea legii.

Nu în ultimul rând, prin sintagma „persoana care a fost condamnată pentru săvârșirea unei infracțiuni” se extinde foarte mult textul legii, sancționând mult mai drastic persoanele respective, acestea fiind excluse din Registrul național al experților în management educațional, în speță subsemnatul, chiar dacă, în concret, prin hotărârea de condamnare nu li se interzice dreptul de a ocupa un post didactic sau o funcție didactică în învățământ.

Dreptul penal, fiind reglementat prin norme organice, prevalează față de orice legi cu caracter inferior, inclusiv față de cele administrative. Prin urmare, o normă administrativă, cum este actul contestat în speță, trebuie să respecte legile organice, respectiv hotărârile judecătorești. Astfel, în cazul de față se

observă o încălcare evidentă a unor texte de lege cu valoare superioară și a unor hotărâri judecătorești care se întemeiază tocmai pe dreptul penal, neținându-se cont deloc de această ierarhie din domeniul dreptului și unde ramura penală este cea care impune cele mai grave sancțiuni, trebuind luată în considerare.

Pentru considerentele învederate mai sus a considerat absolut necesară modificarea art. 21 alin. (2) din OMECTS nr. 5.549/6.10.2011, în sensul eliminării sintagmei „persoana care a fost condamnată pentru săvârșirea unei infracțiuni” sau al înlocuirii conjuncției „sau” cu „și”, având în vedere că norma respectivă încălcă principiul securității juridice prevăzut atât în legislația internă, cât și în cea externă. Mai mult decât atât, organul emitent susține faptul că textul este menit a reglementa imposibilitatea persoanelor înscrise în cazierul judiciar cu fapte de natură penală de a face parte din corpul național al experților în managementul educațional.

2. Fixarea unei situații juridice în favoarea unui administrat

Prin Decizia nr. 3.785/21.12.2016 a inspectorului școlar general al Inspectoratului Școlar Județean Maramureș, subsemnatul am fost numit, ca urmare a promovării concursului, în funcția de director la Palatul Copiilor Baia Mare, pe o perioadă de 4 ani, începând cu data de 9.01.2017. În urma concursului desfășurat în perioada 13 septembrie—16 decembrie 2016, având un singur contracandidat, am obținut un punctaj mai mare decât acesta și astfel am redobândit funcția de director în mod legal, în momentul participării la concurs având calitatea de expert, conform legii, făcând deci parte din Registrul național.

Prin decizia de numire, care este un act individual prin care dreptul obiectiv de ocupare a funcției s-a concretizat, acest drept a devenit un drept dobândit, fixând în favoarea unui administrat, respectiv subsemnatul, situația juridică a ocupării în mod legal a funcției de director începând cu data de 9.01.2017. Așadar, privind actul individual ca o stabilizare a unei situații juridice precise, beneficiarul a dobândit un drept, acela de a nu pierde, cu efecte retroactive, situația juridică în care se află.

Or, prin emiterea OMEN nr. 3.192/6.02.2017, având ca obiect radierea din Registrul național a poziției mele de expert, s-a șters retroactiv calitatea existentă în momentul participării la concurs, considerându-se că nu am îndeplinit această condiție indispensabilă pentru a putea ocupa funcția de director în învățământul preuniversitar.

Decizia de numire în funcție ca urmare a câștigării concursului reprezintă un act individual care corespunde ideii de drept dobândit, fiind un act achizitiv. Efectele unei decizii individuale nu sunt destinate atât să creeze un drept, cât să fixeze o situație în favoarea unui administrat.

În apărare, a formulat întâmpinare pârâul Ministerul Educației Naționale (fost Ministerul Educației Naționale și Cercetării Științifice), cu sediul în București, str. G-ral Berthelot nr. 28—30, sectorul 1, CIF 13729380, în conformitate cu dispozițiile art. 205 din Codul de procedură civilă, solicitând respingerea cererii de chemare în judecată ca neîntemeiată.

În susținere, se arată că în fapt: Prin cererea introductivă, astfel cum a fost precizată, reclamantul a solicitat în contradictoriu cu instituția noastră anularea OMEN nr. 3.192/6.02.2017, modificarea alin. (2) din art. 21 din OMECTS nr. 5.549/6.10.2011, în sensul eliminării sintagmei „persoana care a fost condamnată pentru săvârșirea unei infracțiuni” sau al înlocuirii conjuncției „sau” cu „și”.

În motivarea acțiunii sale, reclamantul precizează că a ocupat funcția de director învățământ la Clubul Copiilor Sighetu Marmăției. În data de 25 iunie 2014 a demisionat din funcția de director, suferind o condamnare penală — Decizia penală nr. (...), pronunțată de Curtea de Apel Cluj în Dosarul nr. (...), condamnare cu suspendare condiționată a executării pedepsei pe durata unui termen de încercare de 3 ani.

În decursul anului 2016 a participat la concursul organizat pentru ocuparea funcțiilor vacante de director și director adjunct din unitățile de învățământ preuniversitar din județul Maramureș în cadrul Palatului Copiilor Baia Mare, acesta desfășurându-se în perioada 13 septembrie—16 decembrie 2016.

Reclamantul a fost declarat promovat, prin Decizia nr. 3.785/2016 a inspectorului școlar general al Inspectoratului Școlar Județean Maramureș, atestându-se definitiv numirea acestuia ca director la Palatul Copiilor Baia Mare, pe o perioadă de 4 ani, începând cu data de 9.01.2017. Reclamantul a avut un singur contracandidat pentru postul respectiv, pe doamna XXXX XXXX, însă în urma punctajului mai mare obținut a reușit să își asigure ocuparea postului, obținând din nou funcția de director.

Apartenența la corpul de experți în managementul educațional este o condiție sine qua non pentru ocuparea funcției de director, condiție pe care reclamantul susține că a îndeplinit-o la momentul participării la concurs.

În data de 6.02.2017, reclamantul a fost exclus din corpul experților în urma unor sesizări către Inspectoratul Școlar Maramureș.

Astfel, prin OMEN nr. 3.192/6.02.2017, poziția cu nr. 285 pe care o ocupa reclamantul în Registrul național al experților în management educațional aferent județului Maramureș a fost radiată, fără a i se conferi dreptul la reînscrisiere.

Ca temei de drept, reclamantul invocă art. 7 din Legea nr. 554/2004, art. 23 alin. (1) din Constituția României, art. 8, 36 din Legea nr. 24/2000 și art. 6 din Carta universală a drepturilor fundamentale a UE.

Cât privește încălcarea principiului securității raporturilor juridice învedereăm onoratei instanțe faptul că înscrierea în corpul național de experți în management educațional este reglementată de Metodologia privind organizarea și desfășurarea concursului de selecție a cadrelor didactice pentru constituirea corpului național de experți în management educațional, aprobată prin OMECTS nr. 5.549/2011, cu modificările și completările ulterioare, metodologie emisă în baza prevederilor Legii educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare. Prevederea din art. 22 din metodologie prin care se stabilește perioada în care inspectoratul școlar va transmite, anual, Direcției generale management și resurse umane din cadrul Ministerului Educației modificările survenite în datele/statutul cadrelor didactice din județ/municipiul București, membre ale corpului național de experți în management educațional, în vederea reactualizării Registrului național al experților în management educațional, are în vedere ieșirile din sistem (pensionare, renunțare, deces) sau pretransfer în alt județ, care de obicei se operează la începutul următorului an școlar.

Apreciază că situațiile prevăzute în metodologie la art. 21 alin. (2): „Persoana care a fost condamnată pentru săvârșirea unei infracțiuni sau a fost lipsită de dreptul de a ocupa un post didactic prin hotărârea judecătorească definitivă de condamnare penală va fi exclusă din Registrul național al experților în management educațional, fără drept de reînscrisiere.” și cele ale art. 21 alin. (1): „(1) În situația în care se constată existența unei situații de incompatibilitate prevăzute la art. 2 și nedecarate cu ocazia depunerii dosarului de înscriere la concurs, persoana respectivă va fi exclusă din Registrul național al experților în management educațional, fără drept de reînscrisiere.” trebuie operate în Registrul național al experților în management educațional la momentul constatării, și nu începând cu anul școlar următor.

Referitor la al doilea aspect invocat de reclamant privind exigența principiului securității raporturilor juridice ce constă în claritatea și precizia dreptului, exigență ce consideră că a fost

încălcată la art. 21 alin. (2) din OMECTS nr. 5.549/6.10.2011, învederează onoratei instanțe următoarele: conform art. 246 alin. (3) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare: „Pot ocupa funcții de conducere, de îndrumare și de control în unitățile de învățământ și inspectoratele școlare numai cadrele didactice membre ale corpului național de experți în managementul educațional.” Mai exact, conform art. 257 alin. (1) din legea menționată anterior: „(1) Funcția de director și de director adjunct se ocupă prin concurs public de către cadre didactice titulare membre ale corpului național de experți în management educațional.”

Înscrierea în corpul național de experți în managementul educațional este reglementată de Metodologia privind organizarea și desfășurarea concursului de selecție a cadrelor didactice pentru constituirea corpului național de experți în managementul educațional, aprobată prin OMECTS nr. 5.549/2011, cu modificările și completările ulterioare, metodologie emisă în baza prevederilor art. 246 alin. (2) din Legea educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare: „Procedura și criteriile de selecție se stabilesc prin metodologie aprobată prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.”

Printre condițiile pe care trebuie să le îndeplinească un cadru didactic cu privire la dobândirea calității de membru în cadrul corpului național de experți în management educațional se regăsește condiția prevăzută la art. 21 alin. (2) din Ordinul nr. 5.549/2011 pentru aprobarea Metodologiei privind organizarea și desfășurarea concursului de selecție a cadrelor didactice pentru constituirea corpului național de experți în management educațional, care stipulează în mod expres: „Persoana care a fost condamnată pentru săvârșirea unei infracțiuni sau a fost lipsită de dreptul de a ocupa un post didactic prin hotărârea judecătorească definitivă de condamnare penală va fi exclusă din Registrul național al experților în management educațional, fără drept de reînscrisiere.”

Sintagma „persoana care a fost condamnată pentru săvârșirea unei infracțiuni” nu poate fi ruptă de întregul context al art. 21 din Ordinul nr. 5.549/2011, articolul în discuție reglementând imposibilitatea persoanelor înscrise în cazierul judiciar cu fapte de natură penală, sancționate ca atare, de a face parte din corpul național al experților în managementul educațional.

Ținând seama că reclamantul a fost condamnat prin Decizia definitivă nr. (...) a Curții de Apel Cluj, pronunțată în Dosarul nr. (...), acesta nu mai poate fi membru al corpului național de experți în managementul educațional, așa cum prevăd în mod expres dispozițiile art. 21 alin. (2) din Ordinul nr. 5.549/2011.

În ceea ce privește momentul radierii reclamantului din Registrul național al experților în management educațional învedereăm onoratei instanțe că acesta s-a produs în urma sesizării instituției noastre a situației de către Inspectoratul Școlar Județean Maramureș din data de 27.01.2017.

În consecință, întrucât OMEN nr. 3.192/10.02.2017 a fost emis cu respectarea prevederilor Metodologiei privind organizarea și desfășurarea concursului de selecție a cadrelor didactice pentru constituirea corpului național de experți în management educațional, aprobată prin OMECTS nr. 5.549/2011, cu modificările și completările ulterioare, rezultă că cererea introductivă este neîntemeiată.

XXXX XXXX a formulat cerere de intervenție voluntară accesorie, în conformitate cu dispozițiile art. 61 alin. (3) din noul Cod de procedură civilă în interesul părâtului Ministerul Educației Naționale, solicitând admiterea acesteia în principiu și pe fond respingerea acțiunii reclamantului XXXX XXXX, ca neîntemeiată.

Admisibilitatea în principiu

Apreciază că cererea este admisibilă, raportat la dispozițiile art. 61 alin. (3) din noul Cod de procedură civilă, întrucât a solicitat Inspectoratului Școlar Județean Maramureș efectuarea demersurilor privind radierea/excluderea pârâtului XXXX XXXX din Registrul experților în managementul educațional, în temeiul dispozițiilor art. 21 alin. (2) din Ordinul nr. 5.549/2011.

Pe fond, față de condamnarea penală a reclamantului XXXX XXXX, în mod legal, prin Ordinul MEN nr. 3.192/6.02.2017, acesta a fost exclus din Corpul național al experților în managementul educațional aferent județului Maramureș.

În ce privește criticile reclamantului împotriva Ordinului nr. 5.549/2011, acestea sunt neîntemeiate, având în vedere următoarele:

Condițiile prevăzute de Ordinul nr. 5.549/2011 sunt cele pentru a accede într-un corp de experți și de a dobândi calitatea de expert în managementul educațional, ceea ce este diferit de dobândirea unei funcții didactice, didactice auxiliare sau de conducere, sunt cele la care se referă art. 234 alin. (3) din Legea nr. 1/2011. Prin urmare, nu există nicio contabilitate sau contradicție (conflict) între dispozițiile Legii nr. 1/2011 și ale Ordinului nr. 5.549/2011 emis în baza acestei legi. Legea nr. 1/2011, făcând referire la art. 257 alin. (1) la necesitatea existenței calității de membru al corpului național de experți în management educațional, a acceptat implicit că pentru această calitate se pot introduce cerințe suplimentare.

A accepta faptul că o persoană care a suferit o condamnare penală pentru luare de mită în scopul fraudării unui examen de bacalaureat poate ocupa un post de director al unei unități de învățământ duce în derizoriu dispozițiile din Ordinul nr. 5.080/2016, care fac trimitere la calități morale și la lipsa oricărei sancțiuni disciplinare în ultimii 4 ani anterior desfășurării concursului.

Reclamantul XXXX XXXX a formulat completare de acțiune, prin intermediul căreia, față de cele deja expuse, solicită instanței obligarea pârâtului la modificarea art. 7 alin. (4) lit. c) din anexa la OMEN nr. 4.619 din 22 septembrie 2014, respectiv a art. 8 alin. (1) lit. d) din aceeași anexă la ordin, în sensul completării prevederilor legale cu precizarea că nu orice condamnare atrage incompatibilitatea, respectiv pierderea calității de membru în consiliul de administrație, ci doar acele condamnări prin intermediul cărora instanțele de judecată au lipsit persoana condamnată de dreptul de a ocupa o funcție în cadrul sistemului de învățământ, prin hotărâre de condamnare definitivă.

I. Aspecte de fapt

În decursul anului 2016 a participat la concursul organizat pentru postul de director în învățământ. O condiție care, în vederea ocupării funcției de director, presupunea ca orice candidat la acest post să facă parte din corpul de experți în managementul educațional, condiția pe care reclamantul a îndeplinit-o în momentul participării la concurs. Menționează că acest concurs s-a desfășurat pe perioada 13 septembrie—16 decembrie 2016, acesta câștigând în definitiv acest concurs.

Astfel, a obținut din nou funcția de director de învățământ în mod legal având cea mai mare notă dintre candidați.

Totodată, directorul Palatului Copiilor este membru al consiliului de administrație al instituției, lucru prevăzut în Ordinul ministrului educației nr. 4.624 din 2015, în cadrul art. 15.

Totuși, observând prevederile contestate, s-ar putea susține că reclamantul ar fi incompatibil să dețină calitatea de membru în consiliul de administrație din pricina formulării actuale extensive a prevederilor legale.

În consecință, consideră că se încalcă principiul securității raporturilor juridice, respectiv Legea educației naționale, motiv pentru care am formulat plângere prealabilă la data de 17.07.2017, rămasă fără răspuns din partea pârâtului, urmată de prezenta completare de acțiune.

II. Aspecte legale

Prin anexa la Ordinul nr. 4.619 din 22 septembrie 2014 pentru aprobarea Metodologiei-cadru de organizare și funcționare a consiliului de administrație din unitățile de învățământ, ministrul educației a introdus mai multe sintagme care sporesc neclaritatea și incertitudinea, două dintre acestea fiind cele contestate de către subsemnatul, și anume art. 7 alin. (4) lit. e) care prevede următoarele: „Calitatea de membru al consiliului de administrație este incompatibilă cu: (...) c) condamnarea penală”, respectiv art. 8 alin. (1) lit. d): „Pierderea calității de membru în consiliul de administrație operează de drept în următoarele situații: (...) d) ca urmare a condamnării pentru săvârșirea unei infracțiuni, dispuse prin hotărâre judecătorească definitivă;”.

Aspectele care sunt încălcate și de către aceste texte indicate mai sus sunt în cea mai mare parte aceleași cu cele deja invocate prin cererea de chemare în judecată, respectiv prin precizarea de acțiune. Așadar, se încalcă, în primul rând, principiul securității raporturilor juridice și mai apoi Legea nr. 1/2011 a educației naționale.

Principiul securității raporturilor juridice

Prin formularea art. 7 alin. (4) lit. c) și a art. 8 alin. (1) lit. d) din anexa la Ordinul MEN nr. 4.619/2014 se încalcă principiul securității juridice, autoritatea emitentă depunând și destabilizând raportul existent între reclamant și aceasta. Prin nerespectarea acestei reglementări, încrederea legitimă a particularului în norma imperativă este destabilizată, la rândul ei prevederea fiind lipsită de caracterul previzibilității.

Astfel, principiul securității raporturilor juridice, exigență europeană — deci, supraconstituțională —, impune ca regulile de drept ale statelor membre să fie formulate într-un mod neechivoc care să permită persoanelor interesate să își cunoască drepturile și obligațiile într-o manieră clară și precisă, iar jurisdicțiilor naționale să le asigure respectarea lor prin sintagmele „condamnare penală”, respectiv „ca urmare a condamnării pentru săvârșirea unei infracțiuni” din Ordinul nr. 4.619/2014 se extinde foarte mult textul legii, sancționând mult mai drastic persoanele respective, deoarece acestea își vor pierde inclusiv calitatea de membru în consiliul de administrație, fiind incompatibile; concret, prin hotărârea de condamnare li se interzice dreptul de a ocupa un post didactic, o funcție didactică în învățământ sau să fie membri ai consiliului de administrație în cadrul unei instituții de învățământ.

Claritatea și precizia la care facem referire au în vedere faptul că normele juridice trebuie să fie exacte, fără formulări ambigue, astfel încât persoana interesată să poată fi în măsură a cunoaște regula de drept. Așadar, prin condamnarea penală se face referire la o oarecare, lăsând fără eficiență orice altă prevedere, creând ambiguitate și neclaritate. În forma actuală a textelor, dacă subsemnatul aș comite cea mai ușoară infracțiune, care nu are legătură cu sistemul educațional sau chiar o infracțiune din culpă, aș fi automat incompatibil și aș pierde calitatea de membru în consiliul de administrație.

Prin urmare, dreptul penal, fiind reglementat prin norme organice, prevalează față de orice legi cu caracter inferior, inclusiv cele administrative. Astfel, o normă administrativă, cum este Ordinul nr. 4.619/22.09.2014, trebuie să respecte legile organice, respectiv hotărârile judecătorești.

Astfel, în cazul de față se observă o încălcare evidentă a unor texte de lege cu valoare superioară și a unor hotărâri judecătorești care se întemeiază tocmai pe dreptul penal, neținându-se cont deloc de această ierarhie din domeniul dreptului și unde ramura penală este cea care impune cele mai grave sancțiuni, trebuind luată în considerare.

În consecință, consideră că se încalcă principiul securității juridice raportat la faptul că persoana interesată trebuie să poată fi în măsură a cunoaște regula de drept, însă, prin aplicarea unui ordin (cu valoare juridică inferioară) și neluarea în considerare

a aspectelor cuprinse într-o hotărâre penală definitivă, tocmai că se încalcă o normă cu valoare superioară pe care particularul se întemeia.

• **Legea educației naționale**

În cuprinsul art. 5 din Legea nr. 1/2011 se prevede că: „(1) În domeniul educației și al formării profesionale prin sistemul național de învățământ, dispozițiile prezentei legi prevalează asupra oricăror prevederi din alte acte normative. În caz de conflict între acestea se aplică dispozițiile prezentei legi.”

Or, reclamantul fiind lezat de prevederile art. 7 alin. (4) lit. c), respectiv art. 8 alin. (1) lit. d) din cadrul OMEN nr. 4.619/2014, raportat la faptul că în cuprinsul acestor norme se indică în mod generic condamnarea penală fără alte precizări legate de felul sau tipul condamnării, dacă există orice fel de condamnare, s-ar putea susține că o persoană pierde în mod automat calitatea de membru al consiliului de administrație al instituțiilor de învățământ.

Având în vedere că între Legea educației naționale și OMEN nr. 4.619/2014 există un conflict, subsemnatul înțeleg să dau efect prevederii cuprinse în art. 5 alin. (1) din Legea nr. 1/2011 și să invoc prevederea regăsită în cuprinsul acestui act normativ cu forță juridică superioară, care stabilește situația persoanelor condamnate penal prin hotărâre judecătorească. Astfel, art. 234 alin. (1) din Legea nr. 1/2011 statuează că:

„(1) Încadrarea și menținerea într-o funcție didactică sau didactică auxiliară, precum și într-o funcție de conducere, de îndrumare și de control sunt condiționate de prezentarea unui certificat medical, eliberat pe un formular specific elaborat de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, împreună cu Ministerul Sănătății. Incompatibilitățile de ordin medical cu funcția didactică sunt stabilite prin protocol încheiat între Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și Ministerul Sănătății.”, iar alin. (3): „Nu pot ocupa funcțiile prevăzute la alin. (1) persoanele lipsite de acest drept, pe durata stabilită printr-o hotărâre judecătorească definitivă de condamnare penală.”

Acest text instituie regula potrivit căreia, ca urmare a condamnării penale, trebuie să se interzică deopotrivă dreptul de a exercita funcția de conducere — de exemplu, de director învățământ, precum și durata interdicției. Or, în situația reclamantului, aceste aspecte nu sunt cuprinse în hotărârea de condamnare penală deoarece nu i s-a impus nicio pedeapsă complementară de interzicere a ocupării unor funcții.

Date fiind aceste aspecte, arată că textele incidente cu privire la calitatea de membru al consiliului de administrație și la pierderea acestei calități nu pot fi privite independent de textele consacrate în vederea ocupării funcției de director de învățământ din cadrul Legii educației naționale.

În plus, inclusiv în cadrul Ordinului MENCS nr. 5.080/2016, cu privire la organizarea concursului de director și director adjunct, se prevede în cuprinsul art. 3 lit. f) că: „La concursul pentru ocuparea funcției de director sau de director adjunct din unitățile de învățământ de stat și particular, precum și din Palatul Național al Copiilor pot candida persoanele care îndeplinesc, cumulativ, următoarele condiții: f) nu au fost lipsite de dreptul de a ocupa o funcție de conducere în învățământ prin hotărâre judecătorească definitivă de condamnare penală;”, așadar, subsemnatul aș putea să particip la concursul pentru postul de director al palatului copiilor și să câștig concursul, dar, având în vedere prevederile contestate, ar fi incompatibil să dețin calitatea de membru al consiliului de administrație.

Astfel, se încalcă din nou principiul securității raporturilor juridice, particularul fiind într-o situație de incertitudine totală.

Din analiza articolelor de mai sus care se contrazic se poate deduce că prevederile regăsite în Ordinul MEN nr. 4.619/22.09.2014 instituie un cadru mai larg de aplicare a sancțiunii, incluzând în categoria persoanelor incompatibile toate acele persoane care au fost condamnate penal, indiferent

de infracțiunea săvârșită și indiferent dacă în cuprinsul hotărârii s-a stabilit ca și sancțiune complementară interdicția de a ocupa o funcție în sistemul de învățământ.

Reabilitarea reclamantului

Menționează și faptul că între timp subsemnatul am fost reabilitat de drept, iar în cazierul judiciar nu există nicio infracțiune, fiindcă toate consecințele condamnării au încetat (art. 169 din Codul penal), inclusiv cele extrapenale.

Nu în ultimul rând, învederez faptul că, printr-o decizie recentă, Curtea Constituțională a României a arătat că interdicția ca persoanele condamnate să facă parte din Guvern ar trebui să înceteze, conform legislației în vigoare, în caz de reabilitare, dezincriminare sau amnistie.

Astfel, dacă pentru persoanele cu funcții în Guvern interdicția ar trebui să înceteze odată cu reabilitarea, atunci consideră că cu atât mai mult asemenea interdicții trebuie să înceteze și pentru alte persoane și alți funcționari cu funcții de o importanță mai mică față de membrii guvernului (de exemplu, inclusiv pentru un post de director în cadrul sistemului de învățământ).

La cererea de chemare în judecată inițială s-a formulat și o precizare de acțiune, prin care s-a invocat și în raport cu aceasta încălcarea dispozițiilor Legii nr. 1/2011, respectiv a art. 5, art. 234 alin. (3) din această lege. De asemenea s-a invocat că, potrivit OMENCS nr. 5.080 care reglementează modul de organizare a concursului de director, condiția atacată nu se regăsește.

Instanța din actele dosarului reține următoarele:

În fapt, în perioada 2012—2014 reclamantul a ocupat funcția de director învățământ la Clubul Copiilor Sighetu Marmăției. În data de 25 iunie 2014 am demisionat din funcția de director, suferind o condamnare penală — Decizia penală nr. (...), pronunțată de Curtea de Apel Cluj în Dosarul nr. (...), condamnare cu suspendare condiționată a executării pedepsei pe durata unui termen de încercare de 3 ani.

În decursul anului 2016 reclamantul a participat la concursul organizat pentru ocuparea funcțiilor vacante de director și director adjunct din unitățile de învățământ preuniversitar din județul Maramureș în cadrul Palatului Copiilor Baia Mare.

Reclamantul a fost declarat promovat, prin Decizia nr. 3.785/2016 a inspectorului școlar general al Inspectoratului Școlar Județean Maramureș, atestându-se definitiv numirea sa ca director la Palatul Copiilor Baia Mare, pe o perioadă de 4 ani, începând cu data de 9.01.2017. Reclamantul a avut un singur contracandidat pentru postul respectiv, pe intervenienta accesorie (care a și atacat rezultatele acestui concurs — f.121—122).

Apartenența la corpul de experți în management educațional este o condiție sine qua non pentru ocuparea funcției de director, condiție pe care a îndeplinit-o la momentul participării la concurs.

În data de 6.02.2017, reclamantul a fost exclus din corpul experților în urma unor sesizări către Inspectoratul Școlar Maramureș.

Astfel, prin OMEN nr. 3.192/6.02.2017, poziția cu nr. 385 pe care o ocupa în Registrul național al experților în management educațional aferent județului Maramureș a fost radiată, fără a i se conferi dreptul la reînscrisiere.

2. În ceea ce privește cererea de chemare în judecată inițială prin petitul 2 al acțiunii s-a solicitat modificarea unui act administrativ în sensul eliminării sintagmei „persoana care a fost condamnată pentru săvârșirea unei infracțiuni” sau al înlocuirii conținutului „sau” cu „și”.

Instanța a apreciat că cererea de modificare în sensul eliminării sintagmei sus-indicate reprezintă în realitate o cerere de anulare parțială a actului administrativ prin eliminarea acestei sintagme. Motivele invocate pentru admiterea acțiunii sunt motive de nelegalitate ale actului administrativ, așa cum se va

arăta mai jos. Această interpretare a acțiunii a fost susținută de reclamant și cu ocazia cuvântului pe fond (f.147).

Ca atare, această cerere nu este inadmisibilă raportat la art. 1, 2, 8, 18 din Legea nr. 554/2004 (cererea s-ar fi putut interpreta pentru o admitere în parte și ca o cerere de obligare la modificarea actului). În ceea ce privește completarea de acțiune, reclamantul solicită obligarea pârâtului la modificarea anexei la Ordinul MEN nr. 4.619/2014, respectiv obligarea sa la emiterea unui act administrativ modificator, acțiune care este de asemenea admisibilă potrivit art. 1, 2, 8, 18 din Legea nr. 554/2004.

3. În ceea ce privește actele atacate prin cererea de chemare în judecată inițială precizată sub aspectul motivelor de nelegalitate, instanța apreciază că aceasta este întemeiată.

Astfel, art. 21 alin. (2) din Ordinul MECTS nr. 5.549/2011 prevede că persoana care a fost condamnată pentru săvârșirea unei infracțiuni sau a fost lipsită de dreptul de a ocupa un post didactic prin hotărârea judecătorească definitivă de condamnare penală va fi exclusă din Registrul național al experților în management educațional fără drept de reînscrisere.

Ordinul MECTS nr. 5.549/2011 (f. 12—17) reglementează calitatea de membru în Corpul național de experți în management educațional.

În Legea nr. 1/2011 elaborarea unui asemenea ordin este reglementată în art. 246 care prevede că Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului înființează corpul național de experți în management educațional, constituit în urma selecției, prin concurs specific, a cadrelor didactice care fac dovada absolvirii unui program acreditat de formare în domeniul managementului educațional, cu minimum 60 de credite transferabile.

Procedura și criteriile de selecție se stabilesc prin metodologie aprobată prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului.

Pot ocupa funcții de conducere, de îndrumare și de control în unitățile de învățământ și inspectoratele școlare numai cadrele didactice membre ale corpului național de experți în management educațional.

Din aceste texte de lege rezultă că în orice situație calitatea de membru al corpului național al experților în management educațional aparține doar cadrelor didactice. Elocvent este în acest sens alineatul (1) al art. 246 din Legea nr. 1/2011 care arată că acest corp se formează prin selecția cadrelor didactice.

În același sens este și art. 257 alin. (1) din aceeași lege, care prevede că funcția de director și de director adjunct se ocupă prin concurs public de către cadre didactice titulare membre ale corpului național de experți în management educațional, dar și art. 2 din ordinul atacat în speță.

Rațiunea existenței acestui corp de experți în managementul educațional constă în ocuparea funcțiilor de conducere cel puțin (singurul aspect care interesează în cauză, dar și de îndrumare și control) doar de cadre didactice care sunt specializate în managementul educațional.

Ca atare, ordinul din speță emis în baza art. 246 alin. (2) din Legea nr. 1/2011 poate stabili doar criterii de selecție a cadrelor didactice din această perspectivă în scopul dobândirii și menținerii calității de expert în management educațional, neputând stabili criterii de dobândire și menținere a acestei calități care excedează managementului educațional și care nu sunt cerute prin Legea nr. 1/2011 pentru ocuparea funcțiilor de conducere, control și îndrumare.

Chiar dacă calitatea de expert în management educațional este o calitate, și nu o funcție, această calitate este reglementată, cerută exclusiv în scopul ocupării funcțiilor de conducere, control și îndrumare de cadre didactice. Ca atare, condițiile pentru această calitate, diferite față de cele prevăzute de Legea nr. 1/2011 pentru funcția de cadru didactic de conducere, ar trebui să vizeze strict doar această specializare în

management educațional și care se adaugă celor necesare pentru ocuparea și păstrarea funcției de cadru didactic de conducere, control și îndrumare.

În mod evident, situația cadrului didactic din punctul de vedere al condamnărilor penale nu vizează această specializare în management educațional, astfel că sub acest aspect reglementarea din ordin trebuie să fie concordantă cu Legea nr. 1/2011 pentru a fi legală. În caz contrar, ea este nelegală, reglementând condiții care în realitate vizează calitatea de cadru didactic, și nu calitatea de expert în management educațional.

Astfel, art. 234 alin. (1) și (3) din Legea nr. 1/2011 prevede că încadrarea și menținerea într-o funcție didactică sau didactică auxiliară, precum și într-o funcție de **conducere, de îndrumare și de control** sunt condiționate de prezentarea unui certificat medical, eliberat pe un formular specific elaborat de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului, împreună cu Ministerul Sănătății. Incompatibilitățile de ordin medical cu funcția didactică sunt stabilite prin protocol încheiat între Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului și Ministerul Sănătății.

Nu pot ocupa funcțiile prevăzute la alin. (1) persoanele lipsite de acest drept, pe durata stabilită printr-o hotărâre judecătorească definitivă de condamnare penală.

Din aceste dispoziții legale rezultă că o persoană poate fi cadru didactic ce deține o funcție de conducere dacă nu a fost lipsit de acest drept, pe durata stabilită printr-o hotărâre judecătorească definitivă de condamnare penală. Această prevedere legală nu stabilește o condiție minimală pentru ca o persoană să fie cadru didactic cu funcție de conducere, control sau îndrumare, ci stabilește unica condiție necesară în acest sens în raport cu o condamnare penală.

Având în vedere aceste dispoziții legale, dispozițiile art. 246 și dispozițiile art. 257 din Legea nr. 1/2011, rezultă că o persoană poate fi cadru didactic cu funcție de conducere, control sau îndrumare dacă are calitatea de membru în corpul național al experților în management și dacă nu a fost lipsită de acest drept, pe durata stabilită printr-o hotărâre judecătorească definitivă de condamnare penală. De asemenea, aceste condiții trebuie îndeplinite și pentru păstrarea acestor funcții.

Actul atacat în speță, și mai precis art. 21 alin. (2) din Ordinul MECTS nr. 5.549/2011, prevede că persoana care a fost condamnată pentru săvârșirea unei infracțiuni sau a fost lipsită de dreptul de a ocupa un post didactic prin hotărâre judecătorească definitivă de condamnare penală va fi exclusă din Registrul național al experților în management educațional fără drept de reînscrisere.

Prin această prevedere legală cuprinsă doar în ordinul atacat se adaugă în mod indirect, pe o cale ocolită, și într-un domeniu ce excedează dispozițiilor art. 246 din Legea nr. 1/2011 o condiție suplimentară pentru ocuparea unei funcții de conducere, control și îndrumare în sistemul de învățământ, fără nicio legătură cu specializarea în acest management.

Astfel, un cadru didactic nu poate fi, potrivit acestei prevederi, expert în managementul educațional și practic nu poate ocupa o funcție de conducere, control și îndrumare nu doar în ipoteza în care a fost lipsită de acest drept, pe durata stabilită printr-o hotărâre judecătorească definitivă de condamnare penală, ci și atunci când a fost condamnată pentru săvârșirea unei infracțiuni.

Nu se poate concluziona că această cerință este stabilită pentru calitatea de expert în management educațional câtă vreme această ultimă calitate este reglementată exclusiv pentru cadrele didactice în scopul ocupării unei funcții de conducere, control și îndrumare. Această calitate nu poate fi folosită în alt scop, motiv pentru care cerințele pentru a fi expert în management educațional din punctul de vedere al unei condamnări penale nu pot fi diferite față de cele prevăzute pentru calitatea de cadru didactic, cerințele speciale vizând doar materia managementului educațional.

Curtea apreciază așadar că această prevedere legală instituie pe o cale indirectă, ocolită o condiție neprevăzută de lege pentru ocuparea și menținerea în funcțiile de conducere, control și îndrumare în sistemul de învățământ.

În concret, așa cum s-a întâmplat și în cazul reclamantului, o persoană care potrivit legii îndeplinește cerințele legale pentru a ocupa o funcție de conducere, control sau îndrumare, întrucât acest drept nu i-a fost interzis printr-o hotărâre judecătorească definitivă de condamnare penală, nu poate ocupa această funcție din cauza art. 21 alin. (2) din Ordinul MECTS nr. 5.549/2011. Astfel, persoana respectivă a urmat și cursurile necesare dobândirii calității de expert în management educațional. În urma unei condamnări penale (nu are importanță natura acesteia), dar fără interzicerea dreptului de a ocupa funcția de conducere, control sau îndrumare în baza ordinului atacat, persoana în discuție este eliminată pe motivul condamnării din corpul național al experților în management educațional și astfel nu mai poate ocupa funcții de conducere, deși Legea nr. 1/2011 îi permite acest lucru.

Art. 5 alin. (1) din Legea nr. 1/2011 prevede că în domeniul educației și al formării profesionale prin sistemul național de învățământ dispozițiile prezentei legi prevalează asupra oricăror prevederi din alte acte normative. În caz de conflict între acestea se aplică dispozițiile prezentei legi.

Având în vedere aceste dispoziții legale și cele mai sus indicate, în mod categoric dispozițiile art. 21 alin. (2) din Ordinul MECTS nr. 5.549/2011 contravin dispozițiilor legale sus- indicate.

În același sens sunt și dispozițiile art. 3 din Ordinul MENCS nr. 5.080/2016 care reglementează modul de organizare a concursului pentru ocuparea funcției de director, care la litera f) ca și condiție de înscriere prevede din punctul de vedere al condamnărilor penale doar cerința prevăzută în art. 234 alin. (3) din Legea nr. 1/2011. (f. 92—115).

Acest unic motiv de nelegalitate, respectiv încălcarea art. 5, art. 234 alin. (1) și (3) din Legea nr. 1/2011, este suficient pentru admiterea cererii de chemare în judecată inițiale precizate sub aspectul ambelor petite.

4. În ceea ce privește încălcarea principiului securității juridice, raportat la Ordinul MECTS nr. 5.549/2011, instanța apreciază că și acest motiv de nelegalitate este fondat. Astfel, art. 21 alin. (2) din acest ordin reglementează pierderea calității de expert în management educațional în cazul condamnării pentru săvârșirea unei infracțiuni.

Astfel, această prevedere face referire la o infracțiune oarecare fără nicio distincție sau precizare, creând ambiguitate și neclaritate. În forma actuală, orice cadru didactic membru în corpul experților în management educațional, care comite cea mai ușoară infracțiune, care nu are legătură cu sistemul educațional, sau chiar o infracțiune din culpă, este automat exclus din Registrul național al experților în management educațional.

Art. 8 și 36 ale Legii nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative indică că un text de lege trebuie să fie formulat clar, fluent, inteligibil și să excludă orice echivoc, respectând totodată și prevederile constituționale.

În jurisprudența europeană s-a stabilit de asemenea că orice act care produce efecte juridice trebuie să fie clar, precis și adus la cunoștința celui interesat în așa fel încât să poată cunoaște cu certitudine momentul de la care acel act există și începe să își producă efectele juridice și să poată determina cu exactitate aceste efecte.

Raportat la dispozițiile legale sus- indicate și la forma actuală a dispoziției atacate se poate concluziona că această prevedere din Ordinul MECTS nr. 5.549/2011 nu are un conținut clar, precis, neechivoc, încălcând exclusiv din perspectiva sus- indicată principiul securității raporturilor juridice.

5. Instanța apreciază că același principiu a fost încălcat și prin emiterea ordinului atacat în petitul 1, respectiv Ordinul nr. 3.192/2017. Astfel, acest ordin a fost emis în data de 6.02.2017 în afara perioadei în care potrivit art. 22 din Ordinul nr. 5.549/2011 se fac sau se trimit de inspectoratele școlare date pentru reactualizarea registrului privind corpul experților în management educațional. Astfel în acel interval de timp nu s-a trimis nicio dată pentru radierea reclamantului din registru, sesizarea fiind formulată în 30.01.2017. Nu se poate susține că art. 22 conține o dispoziție de recomandare sub aspectul termenului, câtă vreme este unica procedură reglementată în vederea reactualizării. În lipsa unei comunicări în acest sens în intervalul de timp sus- indicat, pârâtul nu putea emite actul atacat în petitul 1.

Ca atare, ordinul atacat în petitul 1 încălca pe lângă cele deja sus- expuse și art. 22 din Ordinul MECTS nr. 5.549/2011.

Așa cum s-a arătat, nu se reglementează o altă posibilitate de actualizare a registrului sus- indicat în afara celei prevăzute de art. 22.

Art. 21 alin. (1) din acest ordin are în vedere situația în care persoanele care s-au înscris la concursul pentru dobândirea calității de expert în management educațional nu îndeplinesc cerințele din art. 2, însă în speță acest text de lege nu este aplicabil întrucât reclamantul a dobândit calitatea de expert în management educațional anterior anului 2012 când a ocupat prima funcție de director. Deci, nu după condamnarea penală s-a înscris la concursul pentru dobândirea calității de expert în management educațional, pentru ca apoi această calitate să i se retragă prin aplicarea art. 21 alin. (1). Art. 21 alin. (2) din ordinul sus- indicat nu reglementează o altă procedură de reactualizare a registrului în discuție.

În consecință, și motivul de nelegalitate dezvoltat la punctul III.1 din cererea de chemare în judecată este fondat sub ambele aspecte.

6. În ceea ce privește motivul de nelegalitate privind producerea de efecte retroactive dezvoltat la punctul 2 din cererea de chemare în judecată inițială, Curtea apreciază că ordinul atacat prin petitul 1 nu produce efecte retroactive. Astfel, în acest ordin (f. 8) se prevede expres că radierea se dispune începând cu data emiterii ordinului, deci nu și retroactiv.

7. Împrejurarea că reclamantul este reabilitat în prezent sau că alte persoane aflate în aceeași situație juridică din punctul de vedere al condamnărilor penale nu au fost radiate este irelevantă câtă vreme excluderea potrivit art. 21 alin. (2) din Ordinul MECTS nr. 5.549/2011 este fără drept de reînscris, dispoziție neatată în cauză.

8. În ceea ce privește completarea de acțiune, aceasta vizează Ordinul MEN nr. 4.619/2014 (f. 78—90). Motivele de nelegalitate invocate sunt similare celor analizate la punctele 3, 4, 7, astfel că nu vor fi reluate. Pentru aceste considerente și raportat la primele două motive de nelegalitate analizate la punctele 3 și 4, se impune și admiterea completării de acțiune. Chiar dacă reclamantul a solicitat obligarea pârâtului la modificarea ambelor texte de lege, fără a face vreo distincție între membrii consiliului de administrație ai unei unități de învățământ, în mod evident reclamantul a vizat doar situația cadrelor didactice, membre ale consiliului de administrație (al doilea motiv de nelegalitate este fundamentat pe Legea nr. 1/2011). Ca atare, obligația a fost stabilită doar în raport cu aceste cadre didactice menționate la art. 7 lit. a) din ordinul atacat, nu și la celelalte categorii de membri în consiliul de administrație.

9. Având în vedere aceste considerente, Curtea, în temeiul textelor de lege sus- indicate și al art. 1, 2, 8, 18 din Legea nr. 554/2004, va admite cererea de chemare în judecată precizată și completată conform dispozitivului, iar în baza art. 67 din noul Cod de procedură civilă va respinge cererea de intervenție accesorie formulată în interesul pârâtului.

10. Reclamantul nu a solicitat în speță cheltuieli de judecată.

PENTRU ACESTE MOTIVE,

În numele legii,

HOTĂRĂȘTE:

Admite cererea de chemare în judecată precizată și completată formulată de reclamantul XXXX XXXX, domiciliat în (...), în contradictoriu cu pârâțul Ministrul Educației Naționale, cu sediul în București, str. Gen. Berthelot nr. 28—30, sector 1, București, cod poștal 010168, și în consecință:

Anulează parțial dispozițiile art. 21 alin. (2) din OMECTS nr. 5.549/6.10.2011, în sensul eliminării sintagmei „persoana care a fost condamnată pentru săvârșirea unei infracțiuni”.

Anulează Ordinul nr. 3.192/6.02.2017 emis de pârâțul M.E.N.

Obligă pârâțul Ministrul Educației Naționale să modifice art. 7 alin. (4) lit. c) din anexa la OMEN nr. 4.619/22.09.2014, respectiv art. 8 alin. (1) lit. d) din aceeași anexă la ordin, în sensul completării prevederilor legale cu precizarea că pentru membrii indicați la art. 7 alin. (1) lit. a) din aceeași anexă nu orice condamnare atrage incompatibilitatea, respectiv pierderea calității de membru în consiliul de administrație, ci doar acele condamnări prin intermediul cărora instanța de judecată a lipsit persoana condamnată de dreptul de a ocupa o funcție în cadrul sistemului de învățământ prin hotărâre de condamnare definitivă.

Respinge cererea de intervenție accesorie formulată de intimata accesorie XXXX XXXX, având CNP (...), cu domiciliul în (...) în favoarea pârâțului Ministrul Educației Naționale.

Fără cheltuieli de judecată.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Cererea de recurs se depune sub sancțiunea nulității la Curtea de Apel Cluj.

Pronunțată în ședința publică din data de 20.10.2017.

PREȘEDINTE

ALEXANDRINA AMALIA MARIN

Grefier,

Mărioara Varadi-Goia

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

